

Περίσσεψαν τα δάκρυα και οι λυγμοί για τα επτά παιδιά που έχασαν τη ζωή στους στο καταραμένο πέταλο του Μαλιακού. Περίσσεψαν και οφαναλυσείς των γνωστών ειδικών (επί παντός του επιστητού) που κατέκλυσαν τις τηλεοράσεις. Μάθαμε όλοι για την υπέρβαρη νταλικά, που έτρεχε με τόσα χιλιόμετρα αντί για τόσα. Πληροφορηθήκαμε επίσης για τα κυκλώματα που μπο-

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ

Του
**ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΡ.
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ**

gpapachristos
@dolnet.gr

ρεί να δώσουν άδεια οδήγησης ακόμη και σε τυφλό. Γίναμε γνώστες κάθε λεπτομέρειας, αλλά κανείς δεν είπε για τις ευθύνες της κοινωνίας. Διότι βλέποντας μερικούς παράγοντες να δακρυρροούν μπροστά στις κάμερες, θυμήθηκα – και τι δεν θυμήθηκα. Μήπως δεν ήταν ο νομάρχης Θαν. Χειμάρας, τότε βουλευτής της Ν.Δ., που σήκωσε τη σημαία του... τίμιου αγώνα για να μην παρακαμφθεί ο Μαλιακός; Μήπως δεν ήταν ο νυν υφυπουργός Υγείας,

τότε βουλευτής, Θαν. Γιαννόπουλος που ωρυόταν να μη γίνει η υποθαλάσσια ζεύξη; Μήπως δεν ήταν ο δήμαρχος, οι παράγοντες της περιοχής, η νομαρχιακή της Ν.Δ. που έκλειναν τους δρόμους για να μην παρακαμφθεί το «πέταλο του θανάτου» και... «μαραζώσει» οικονομικά η περιοχή;

Θλιμμένοι στα παράθυρα

Αυτοί ήταν βέβαιοι. Όλοι μαζί, κι ο καθένας χωριστά που έχει σχέση και «σχέσεις» με την καντίνα, το βενζινάδικο, το τυροπιτάδικο, το καφέ, κι ό,τι άλλο είναι εγκατεσπαρμένο σ' αυτό τον δρόμο-καρμανιόλα. Κι από κοντά, μια ηρωική μορφή του Ευρωκοινοβουλίου, ένας λάβρος υπερασπιστής του περιβάλλοντος, ένας ακούραστος προασπιστής της λαϊκής βούλησης, ονόματι Αντ. Τρακατέλλης. Το καταφύγιο κάθε κατατρεγμένου παράγοντα της Δεξιάς. Που με ερωτήσεις και παρεμβάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση πέτυχε να σταματήσει το έργο της ζεύξης του Μαλιακού, και μετά ζήτησε και τα ρέστα – δεν απορροφήθηκαν λέει τα κονδύλια για την κατασκευή του δρόμου! Όλοι αυτοί λοιπόν οι φαρισαίοι παρήλασαν θλιμμένοι στα παράθυρα, αλλά ουδείς βρέθηκε να τους επισημάνει ότι όλα έχουν ένα όριο, ακόμη και η κοροϊδία. Διότι, κύριε, τι να την κάνω εγώ τη θλίψη σου όταν έχουν χαθεί τόσες νέες ζωές;

Το Συμβούλιο... χωροταξίας

Σιγά να μην έχουν τύψεις αυτά τα άτομα. Γιατί είχαν ποτέ και για τίποτε; Πάρτε παράδειγμα άλλο έργο, τη Δυτική Υμηττού. Καθυστέρησε σχεδόν δύο χρόνια, επειδή είχε την ατυχία ο... δρόμος (!..) να διέρχεται κοντά από το σπίτι ανώτατου δικαστικού. Κάτι γείτονές του προσέφευγαν συνεχώς στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Και το Συμβούλιο, που είναι και συμβούλιο... χωροταξίας, περιβάλλοντος, δημοσίων έργων, συγκοινωνιολογίας και δεν ξέρω τι άλλο, συνεχώς επίσης, δικαίωνε τις προσφυγές. Αδιαφορώντας για τα εκατομμύρια εργατοώρες που χάνονταν στη Μεσογείων και τους γύρω δρόμους, από χιλιάδες χιλιάδων οδηγούς, το Συμβούλιο επέμενε πεισματικά στην άρνησή του. Δύο χρόνια καθυστέρησε το έργο, χάθηκαν δισεκατομμύρια ενδιαμέσως, δόθηκαν κι άλλα δισ. για τις καθυστερήσεις. Τι λέμε τώρα;